

جوړی دوو دم له شیرک شیرکی بچوک [الشرك الأصغر]

زانایان به چهند شیوهیهک پیناسیان کردوه بۆ ئەوێ هه موو جوړه کانی بگریتهوه، ئەمەش شیوه کانی:

(۱) ما جاء في النصوص تسميته شركاً ولم يصل إلى حد الاكبر.

هەر مەبەستێک (اراده)، وە کرداریک، وە گوشتاریک، کە بەشیرک ناز براپیست لە دەقە کانی قورئان و سوننەتدا، وە نەگەیشتیته پلە ی شیرکی گەورە، ئەو شیرکی بچوکە.

(۲) هو كل ما نهى عنه الشرع من الإرادات والأقوال والأفعال التي هي ذريعة إلى الشرك الاكبر، ووسيلة للوقوع فيه، ولم تبلغ رتبة العبادة. وإن لم يطلق الشرع اسم الشرك عليه^(۱).

— كالغلو في المخلوق الذي لم يبلغ رتبة العبادة.

واتە: هه موو ئەو نیەت و مەبەست و گوشتار و کردارانی کە نەگەیشتیته پلە ی عیبادهت و سەریکشێش بۆ شیرکی گەورە هۆی توش بوونی بن. ئەو شیرکی بچوکە. ئەگەر لەشەرعیشتا ناوی شیرکی لێ نەنرایست.

وێک زیڤه ڕهوی کردن له مەدح و پیاوه‌لدانی پیاوچاکان، بە ئەندازەیهک کە نەگەیه‌نرایتته پلە ی پەرستن.

(۳) وجعل سبب، لم يجعله الله سببا لا شرعا ولا قدرا؛ شرك أصغر^(۲).

واتە دانانی شتیێک بە هۆ (سەبەبیێک) بۆ ئامانجێک؛ کە پەرۆردگار ئەو شتە ی بە هۆ (سبب) دانەنابی و نەیکردبێ بە سەبەبی ئامانجە کە یە ئەلەشەرعدا وە نە لەقەدەرۆ کەوندا، ئەو شیرکی بچوکە وێک لە دەست کردنی ئالقه‌یه‌کی مس یا هەر ماددیه‌کی تر یا پەرۆ شال یەو بیرو باوهرێ کە هۆ (سبب) ی شیفایه‌و بە‌لاو نەخۆشی لادەبات.

وہ بے گومان ئەم جوړه شتانە سەبەبی شیفانین نە لەشەرعدا وە نە لە قەدەرۆ واقع و تەجروبه‌دا.

(۴) الشرك الأصغر^(۳): هو تسوية غير الله بالله في هيئة العمل، أو أقوال اللسان.

* فالشرك في هيئة العمل: هو الرياء.

* والشرك في أقوال اللسان: هو الألفاظ التي فيها معنى التسوية بين الله وغيره كقوله (ما شاء الله وشئت) (وعبد الحارث).

واتە: شیرکی بچوک بریتی یە لە یە کسان کردنی غەیری خوا بە خوا، لە شیوازی کردار یا گوشتاری زمان.

(۱) (القول المفيد على كتاب التوحيد) ابن عثيمين ۲۵۶/۱.

(القول السديد شرح كتاب التوحيد) ابن سعدي ص ۴۵ (فتاوى اللجنة الدائمة) (۵۱۷/۱).

(۲) (الفوائد المنتقاة من شرح كتاب التوحيد) ص ۹.

(۳) المدخل لدراسة العقيدة الإسلامية . د. ابراهيم التريكان ص ۱۲۷ و ۱۳۹.

نمونه‌ی شهریک بۆ خوا دانان له شیوازی کردار، پیښ چاوی‌یه (الریاء).
وه نمونه‌ی شهریک دانان له گوشتاری زمان؛ ټو وټو گوشتارانن که یه کسان کردنی تیدا بهدی ده‌کړیت له نیوان
په‌روردگار و دروستکراوه‌کانیدا. وهک ټو وټه‌یه که ده‌لین.
خوا حه‌زکات و توش حه‌زکه‌یت !.

وه شیرکی بچوک له‌هه‌ریه‌ک له: نیه‌تی دل و وټه‌ی زمان و کړدومه‌ی لاشه‌دا

روو د‌هدات. بهم شیوه‌یه‌ی خواره‌وه :

**(أ) شیرک له نیه‌ت و مه‌به‌سته ون و نادیارو شاراوه‌کانی دل
(الشرك في الارادات الخفية)**

وهک:

۱. ریا و پیښ چاوی خه‌لک (الریاء).

واته: له خوا په‌رستندا مه‌به‌ستت ته‌نھا خوا نه‌بیټ به‌لکو مه‌به‌ستت پیښ چاوی خه‌لکیش بیټ بۆ ټو وټه‌ی لای ټه‌وان
به‌گرنګ و مه‌زن دابنریت و پریت لی بگيریت.

۲. به‌گویی دادانی خه‌لک (التسميع).

واته: له وټه‌کاندا مه‌به‌ستت ټو به‌یټ خه‌لکی گوی بیستت بن که ټو چهند باش و چاکیت. له حه‌دیسدا هاتوه :
(إن أخوف ما أخاف عليكم الشرك الأصغر. قالوا: وما الشرك الأصغر؟ قال: الرياء؛ يقول الله عز وجل لأصحاب ذلك يوم
القيامة إذا جازى الناس: اذهبوا إلى الذين كنتم تراؤن في الدنيا؛ فانظروا هل تجلون عندهم جزاء؟!)(^۱).

واته: پیښه‌مبه‌ره‌ر ښه‌رموی: به‌راستی ترسناک ترینی ټو مه‌ترسیانه‌ی که له سهر تیډوم هه‌یه شیرکی بچوکه (^۲).
دواي ټو ه‌اوه‌لان فهرمویان: شیرکی بچوک چی‌یه؟.

(۱) أحمد (۴۲۸/۵) البغوي في (شرح السنة) (۱/۲۰۱/۴). (الصحيحه) (۹۵۱).

(۲) واته: له زورشت دهرسم توشان بیټ. به‌لام له هه‌مویان زیاتر مه‌ترسی شیرکی بچوک، به تاییه‌تیش ټو شیرکه بچوکه‌ی که‌ون و شاراوه‌یه
(الشرك الخفي) چونکه خورزگار کردن لیي ټیخلاصی زورو هه‌ولدانی ده‌ویت به یارمه‌تی خوا. بویه یه‌کی له پیښه‌وايانی سه‌لف فهرمویه‌تی:
(ما جاهدت نفسي على شيء مجاهدتها على الإخلاص).

واته: ماندوو بوون و هه‌ول و ټیکو‌شام له‌گه‌ل نه‌قسم نه کردوو بۆ ژیربار کردنی بۆ هیچ کارنک به ټه‌ندازی هه‌ول دان له‌گه‌ل بۆ مل که‌چ بوونی
بۆ پاک بونه‌وی ته‌واو له نیه‌تی ریاو پیښ چاوی و یه‌ک لابونه‌وه به خالیسی بۆ خوا. لهو شتانه‌ی که پیښه‌مبه‌ره‌ی خوا ښه‌لین ترساوه که توشی
ټومته‌که‌ی بن:

* الأئمة الضلون: پیښه‌وا گومراکه‌کان .

* الدجال . * الدنيا والتنافس فيها : پیښ برکی کردن له به‌ده‌ست خستنی دنیا .

(۳) (الطبرانی) بروانه (فتح الباری) (۱۳۷/۱۳).

په روږدگار داوا له تۆ ده که م بانیاریت له سومعه و ریایی. وه ئیخلاسمان پی بیه خشیت. یا حی یا قیوم یاذا الجلال والکرام داوامان قبول کیت.

۳. مه بهست بونی دنیا به هندی کرده وه (إدارة الدنيا ببعض الأعمال).

(ب) شیرک له وته کانی زماندا

(الشرك في أقوال اللسان)

ئهم جۆره شیان نمونه ی زۆرن له ژیا نی رۆژانه ماندا، وهک:

۱- سویند خواردن به غهیری خوا به مهرجیک مه بهستی ئه وه نه بیته که ئه وه که سهی یا ئه وشتهی سویندی پی خوارد گه وه مه زن و پیروژ بیته وه کو خوا“ ته گینا ده بیته به شیرکی گه وه.

۲- وتنی (أحکم الحاکمین) و (قاضي القضاة) (شاهنشاه) به حاکمیک جگه له الله.

۳- نوانان به (عبدالنبي) و (عبدالرسول).

۴- وتنی خوا بیهویت و تۆ بهتویت! (ما شاء الله و شتت!) (له په ناوی خوا تۆدا!) (له سایه ی خوا سهری تۆدا!) (له خوا ئیوه به زیاد بیته!) (خوا پیغه مبه ر بتهاریزن!) (به ناوی خوا پیغه مبه ر!) (به یارمه تی خوا پیغه مبه ر!).

وه له چه ند هه دیسیکدا هاته وه که :

(۱) عَنْ قُتَيْبَةَ بِنْتِ صَفِيٍّ امْرَأَةٍ مِنْ جَهَنَّمَ قَالَتْ: (إِنْ حَبْرًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِنَّكُمْ تَشْرِكُونَ! تَقُولُونَ: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَتَّ، وَتَقُولُونَ: وَالْكَعْبَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

قُولُوا مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَتَّ، وَقُولُوا: وَرَبَّ الْكَعْبَةِ)^(۱).

واته: ئافره تیکی جوههینه که ناوی قوته یله ی کچی سه یفی به ره زای خوی لی بی وتی: زانایه کی جوله که هاته لای پیغه مبه ر ﷺ وه وتی: (ئیه شه ربک و هاوه ل بۆ خوا داده نیین“ ده لیین: خوا بیهویت و تۆ بهتویت (وه یا ده لیین: خوا هه ز کات و تۆش هه ز کیت)).

وه پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: بلین: ته گه ر خوا هه ز کات و له پاشان تۆش هه ز کیت. وه بلین سویند به په روږدگاری که عبه.

(۲) عَنْ الطَّفِيلِ بْنِ سَخْبَرَةَ أَخِي عَائِشَةَ لِأُمِّهَا: ((أَنَّهُ رَأَى فِيهَا يَرَى النَّائِمَ، كَأَنَّهُ مَرَّ بِرَهْطٍ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ: مَنْ أَنْتُمْ؟ قَالُوا نَحْنُ الْيَهُودُ.

قال: إِنَّكُمْ أَنْتُمْ الْقَوْمُ لَوْلَا أَنْكُمْ تَزْعُمُونَ أَنَّ عَزِيرًا ابْنَ اللَّهِ فَقَالَتِ الْيَهُودُ: وَأَنْتُمْ الْقَوْمُ لَوْلَا أَنْكُمْ تَقُولُونَ: مَا شَاءَ وَشَاءَ مُحَمَّد! ثُمَّ مَرَّ بِرَهْطٍ مِنَ النَّصَارَى، فَقَالَ مَنْ أَنْتُمْ؟ قَالُوا: نَحْنُ النَّصَارَى.

فقال: إنكم أنتم القوم، لولا أنكم تقولون: المسيح ابن الله!
 قالوا: وإنكم أنتم القوم لولا أنكم تقولون: ما شاء الله و ما شاء محمد.
 فلما أصبح أخبر من أخبر، ثم أتى النبي ﷺ فأخبره فقال: هل أخبرت بها أحدا؟
 قال: نعم. فلما صلوا خطبهم، فمحمداً الله، وأثنى عليه، ثم قال:
 (إن طفيلاً رأى رؤيا، فأخبر بها من أخبر منكم، وإنكم كنتم تقولون كلمة كان يمنعني الحياء منكم أن أهاكم عنها؛ قال:
 ((ألا تقولوا: ما شاء الله وما شاء محمد))^(۱)
 ﴿فقولوا: ماشاء الله ثم شاء محمد﴾^(۲)

واته: یه کۆ له هاوه لاتی پیغه مبهه ﷺ به ناوی طوفه یل که داک برای عایشه یه رهزای خویان لی بیت. له خه ونیدا وای
 بینى که به لای کۆمه لیک له جوله که دا رۆیش، وه پیتی وتن: ئیوه کیڤ؟ وتیان: ئیمه: جوله که یڤ. ئه ویش پیی وتن: ئیوه
 قهومیکی باش ته گهر ئه و گومان و بیرو باوه ره شیرکی یه پوچه له تان نه بوايه که ده لێڤ: پیغه مبهه عوزیر کورپی خوايه :
 ئه وانیش وتیان: ئیوه ش ئه موسلمانان قهومیکی باش ته گهر نه تان وتبا: خوا حه زکات و محمد حه زکات .
 له پاشان به لای کۆمه لیک له گاوه کاند رۆیشته وه وتی: ئیوه کیڤ؟ وتیان: ئیمه گاوپین (نصاری) ئه ویش پیی وتن:
 ئیوه نه گه لیکى باش ته گهر ئه و باوه ره شیرکی یه پوچه له تان نه بوايه که ده لێڤ عیسی کورپی خوايه!
 ئه وانیش وتیان: ئیوه ش ئه موسلمانان قهومی باشن ته گهر نه تان وتبايه: خوا حه زکات و محمد حه زکات !
 وه که (طفیل) به یانی کرده وه خه ونه که ی لای هه ندی که س باس کرد. ودوایی هاته لای پیغه مبهه ﷺ وه خه ونه که ی بو
 گیرایه وه.

پیغه مبهه ﷺ فهرموی:

ئایا به که ست راگه یاندوه؟ فهرموی: به لێ، ئه ویش ﷺ کاتیڤ نوڤریان کرد وتاری بو خه لکه که دا به م شیوه یه که
 سه ره تا حه مدو سوپاس و ستایشی په روه رد گاری کردوو دوایی فهرموی:
 به راستی (طوفه یل) خه ونیکی بینیه وه به هه ندیکتانی راگه یاندوه. وه ئیوه له رابردودا قسه یه کتان ده کرد و
 وشه یه کتان به کار ده ینا که من رقم لیی بوو به لām له شهرمی ئیوه نه مده توانی لیتان قه ده غه بکه م و به پرووتاندا بده م که
 وشه یه کی خراپ ده لێڤ.

به لām ئه وه ئیستا پیتان ده لێڤ:

مه لێڤ: خوا حه زکات و محمد حه زکات. به لکو بلێڤ: خوا حه زکات له پاشان محمد))

(۱) أحمد (۷۲/۵)

(۲) أحمد (۳۹۳/۵) وابن ماجه (۲۱۱۸). و (الصحيحه) ۱۳۷، ۱۳۸.

واته ناوی من له گهڼ خوا به یه که وه کۆمه که نه وه یه کسان مه که ن، چونکه نه وه شیرکه. به لکو ته گهر ناوی منتان هینا نه وه له دواي ناوی خوا بلین له پاشان محمد.

(۳) عن ابن عباس رضی الله عنه قال: جاء رجل إلى النبي ﷺ فراجعته في بعض الكلام، فقال: ما شاء الله وشئت!.

فقال رسول الله ﷺ: (أجعلني مع الله عدلاً!؟) (وفي لفظ: ندًا!؟). لا؛ بل ما شاء الله وحده^(۱).

واته: (عبدالله)ی کورې عه باس ﷺ فهرمووی: پیاوړیک هاته لای پیغه مبه ﷺ وه هندی دوا له گه لیداو وتی: خوا هزکات و تو هه زکیت. پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی:

ته وه تو منت کرده هاوهل و یه کسان و شهریکی!؟

نه خیر جاریکی تر وا نه لیت به لکو بلی: گهر خوا هزکات به ته نها).

چونکه ههر شتیک خوا بیهویت ههر ته وه دهیت تیمه بمانهویت یان نا!!.

که واته تیمه شیای ته وه نین ناومان بخیرته پال ناوی خوا له شتانه دا یا خود بکړینه شهریکی ته وه.

(ج) شيرك له شیوازی کرده وه کانیدا

(الشرك في هيئة الأعمال)

ودك:

(۱) (التشاؤم والتطير): ردهش بینین به هندی شت یا به هندی کات وشوین

(۲) هاتن بو لای فال گره وه باوه پي کردنی، وه چوون بو لای شوین هه لگر بو دوزینه وهی دز.

وه باوه کردن به ساحرو جادو که رو فنجان و ئاوینه گره وه به خت گره وه.

(۳) نویت کردن بو خوا لای قهبری پیاو چاک و سوجه بو خوا بردن تیایدا و خویندنه وهی قورئان به و نیهت و

بیروباوه وه که له لای قهر عیبادت باش تره - به گومانی خوینان^(۲)

(۴) ته به روک کردن به شوینه واری پیاو چاکان و لاشه یان له ژیانیدا یا له دوا مردنیان: واته ئیعتیقاد بون به بونی

به ره کهت و پیرۆزی وخیری زۆرو دهستکه وتنی ته و خیره له شوینه وارو لاشه ی پیاو چاکاندا. ته گهرچی باوه پشی وایت

به ره کهت له خوا وه یه، ههر شیرکی بچوکه. به لام گهر باوه پي وایت به ره کهت که له پیاو چاکه که وه یه ته وه شیرکی گهر وه یه.

(۵) التوسل البدعي: واته هه ولئ خو نزیك کردن وه له رهزا بون و خویش ویستنی خوا به ته نجامدانی عیبادت بو خوا

لای گۆری پیاو چاکان به تاییهت. یا خود بلینی: خوا یه بو خاتری ته وان لیمان خویش به وه داوامان قه بول بکه!.

(۱) وابن ماجه (۲۱۱۷). (الصحيحه): ۱۳۹.

(۲) ص ۱۷۴ البریکان.

(٦) (لبس الحلقة والخيط لاتقاء العين): هه‌ل‌واسینی په‌رۆو میروه شینکه‌و نالی گوی درېژو شتی تری خورافی له‌م بابه‌ته بۆ لادان و نه‌هیشتنی چاوه‌زارو هه‌سادت و زه‌ره‌روزیان.

تیبینی:

شیرکی بچوک جوړی وای هه‌یه له‌وانه‌یه بگاته شیرکی گه‌وره‌ش. ته‌وه‌ش کاتیڅ که ییروباوهری دلی له‌گه‌لدا بوو وه شیرکی گه‌وره. بۆ نمونه :

(١) سویند خواردن به غه‌یری خوا شیرکی بچوکه. به‌لام ته‌گه‌ر سویند پی خوراو به‌گه‌وره دانرا له دل‌ه‌وه وه‌کو خوا، ته‌وه ده‌بیټ به‌شیرکی گه‌وره.

(٢) پینش چاوی (الریاء) شیرکی بچوکه. به‌لام ته‌گه‌ر له بونی ئیمان به خوا ریایی هه‌بیټ واته ئیمان هینانه‌که‌ی به خوا ته‌نها له‌بهر خوا نه‌بیټ به‌لکو له‌بهر ته‌وه‌ش بیټ که خه‌لکی موسلمان به موسلمان‌ی دا بنین ته‌وه شیرکی مونافیه‌کانه و گه‌وره‌یه یاخود ریابازی تیڅه‌لی هه‌موو کرده‌وه‌کانی بیټ، وه هیچ کاریڅ به تاییه‌تی بۆ خوا نه‌کات یا مه‌به‌ستی دنیا بیټ به‌گشتی له کرده‌وه‌کانیدا وه مه‌به‌ستی خوا نه‌بیټ.

به‌لام ته‌گه‌ر مه‌به‌ستی له کرده‌وه‌ی چاکدا وه‌ک حج بۆ نمونه په‌یدا کردنی مال بیټ یا ئافه‌رت یان جیهاد بکات بۆ غه‌نیمه‌ت یا دهرسی شهرعی ده‌خوینیټ تاوه‌کو وه‌زیفه‌و پیشه‌یه‌کی ده‌ست که‌وټ ته‌وه شیرکی بچوکه.

(٣) له ده‌ست کردنی جوړه ئالفه‌ی تاییه‌ت بۆ لادانی چاوه‌زارو هه‌سادت !

ته‌گه‌ر ته‌نها گومانی وایټ ته‌و ئالفه‌یه سه‌به‌بی خو پاریزی‌یه له چاوه‌زار ته‌وه شیرکی بچوکه

وه ته‌گه‌ر باوه‌ریشی و ابو خودی ئالفه‌که پاریزه‌ره له چاوه‌زار یا له نه‌خوشی ته‌وه شیرکی گه‌وره‌یه.

(٤) الاستسقاء بالانواء: واته ئیعتیقاد بوون به ته‌ستیڅ وه‌ک سه‌به‌بیڅ بۆ باران بارین شیرکی بچوکه. به‌لام که

ئیعتیقادی وایټ باران بارین له ته‌ستیڅ وه‌یه واته ته‌ستیڅ باران ده‌بارینن ته‌وه شیرکی گه‌وره‌یه.

حوکمی شیرکی بچوک

هه‌ر که‌سی له هه‌ردوو جوړه‌که‌ی شیرک - گه‌وره‌و بچوک - رزگاری بوو ته‌وه به‌هه‌شتی مسو‌گه‌ره به‌فه‌زلی خوا.

وه هه‌ر که‌سی شیرکی گه‌وره‌ی بویټ و له‌سه‌ری مردبی پینش ته‌وبه کردن ته‌وه دۆزه‌خی به‌رده‌وامی مسو‌گه‌ره به عه‌دل و دادپه‌روه‌ری خوا. وه هه‌ر که‌سی له شیرکی گه‌وره رزگاری بیټ و توشی هه‌ندی له شیرکی بچوک بویټ به‌لام کرده‌وه‌ی چاکه‌ی زیاتر بیټ له تاوانه‌که‌ی ته‌وه ده‌چیته به‌هه‌شت به یارمه‌تی خوا.

وه هه‌ر که‌سی له شیرکی گه‌وره رزگاری بوو، وه توشی شیرکی بچوک بوو به‌زۆری تاوه‌کو لای تاوانه‌که‌ی زیاتر کات له چاکه‌کانی ته‌وه ده‌چیته ئاگره‌وه. په‌نا به‌خوا.

جیاوازی له نیوان شیرکی گهوره و شیرکی بچوک	
١- ته وحید له بنه پته وه ناهیلیت و مرؤځ پیی له دین ده چیته دهره وه	* له گوناوه گه وره کانه و ته واویتی ته وحید ناهیلیت. به لام مرؤځ پیی له دین دهرناچیت
٢- هم موو کرده وه کانی مرؤځ ه لده وه شینیتته وه.	* ته نها ته وکرده وه ه لده وه شینیتته وه که زال بووه تیایدا، یا له بنه پته وه ه هر له سهره تاکه یه وه تیی که و توه.
٣- خاونه که ه ه تا ه تابی له دوزه خدا ده مییتته وه و به هشت له سهری هرامه.	* سزای به رده وامی دوزه خ بو خاونه که ی دابین ناکات. به لکو هوی چونه ناو دوزه خو ته گهر خوا بیه ویت ده یخاته ناوی و ته گهریش بیه ویت لیی دهوریت.
٤- خوا دواي مردنی خاونه ی ته و شیرکه، پیش توبه؛ له و شیرکه گه ورده خو ش ناییت.	* لیخوش بوون له و جوړه له ژیر ویست و مه شیته تی خو دایه و مه جالی لی بوردنی ه یه
٥- خاونه که ی خوین و مالی ه لال ده ییت به هو ی شیرکی گه وره. واته: دروسته خوینی بریژریت ومالی به غه نیمه ت بگریت؛ چونکه له موسلمانان ناژمیردریت، بویه پاریزراو ناییت.	* خوین و مالی خاونه که ی پاریزراو ده ییت چونکه خاونه که ی به موسلمان ده ژمیردریت. به لام موسلمانیکي تاوانبارو که م باوره په.

**که واته له هه ردوو بابته تی شیرکی گه وره و بچوک بو مان دهرکه وت که شهریک بو خوا دانان
ته نها بریتی نییه له نویژ کردن و سوجد دهردن بو غهیری خوا
به لکو هاوارکړدنه غهیری خوا و ئیعتیقاد پی بوونیشی شیرکی گه ورده !**

به لام ته و دی جیگای داخه، هه ندیک که س، بانگه شه ی خه لکی ده که ن بو ته و شیرک و کوفرو گور په رستی یه، وه چه ندان
عوزرو به لکه ی ناروای بو ده هیته وه، بو قه ناعه ت پی کړدن خه لکی ساده و نه خوینده وار. جا ته م ده سته یه له دوو کومهل
تیپه ر ناکه ن:

١. یان جاهیل و نه فامن و، بی تاگان له قورټان و ه دیس، وه تائیستا بناغه ی ئیسلامیان نه ناسیوه، که بریتی یه له
ته نها خوا په رستن؛ چونکه خه ریک نه بوون به دیراسه ی قورټان و ه دیس که سهرچاوه ی ئیسلامه تین !!.
٢. وه یان زالم و سته مکارن، که ده شرانن کاره که یان بی شهرعی یه و شیرکه، به لام به رژه ونه دی دنیایی مال و زعامه تیان
له وده دا ده بینن، که خه لکی چه و اشه بکه ن بو ته و دی به ناتیکه یشتووی میته وه.

وه ته گهر راستی بۆ خه لکه که پروون بیتته وه، بهرژه وهندیه تاییه تیه کانیان له دهست دهچیت، بۆیه هه مووکات دژی پاستین و دژایه تی تهو موسلمانانهش ده کهن، که قورئان و هه دیسی راست بۆ خه لکی پروون ده که نه وه! وه جوړه ها بوهتانیان بۆ دروست ده کهن و به به کری گپراوو سه ر لی شیواو نیشانی خه لکیان ده دهن، وه له ناو خه لکی دا ده لێن: ته م گه نجانه ی که باسی قورئان و هه دیس ده کهن و، ته نه ها هاوار ده که نه خوا، ته وانه دینیکی تازه یان هیئاوه، دینی باب و باپیرانمان ده گۆرن!!

به م شیویه بوهتان به موسلمانان دلسۆز ده کهن، ههروه کو چۆن له میژوی رابردودا:

✽ دارو دهسته ی (فیرعه ون)، بوهتانیان به (موسی) ده کردو، لای فیرعه ون ده یان وت: موساوا هاپون - که دوو پیغه مبه ری خو شه ویستی خوا بوون - سه ر له خه لکی ده شیوین و فه سادی بلاو ده که نه وه له زه ویدا!! وه ک قورئان وته که یانمان بۆ ده خاته روو:

﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُمُ الْأَتْرَاقَ قَالَ سَتَقَلُّ أَبْنَاءَهُمْ وَلَسَتْ حِيْنٌ نَسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ﴾ (الأعراف: ١٢٧).

واته: ته ی فیرعه ون ئایا تو واز دههینی له موساوا قه ومه که ی فه سادی بلاو بکه نه وه له زه ویدا، وه دینه که ت بگۆرن به دینیکی تازه واز به یین له (په رستن) و په رستراوه کانی توو، دینه که ی تو؟!.

که واته ته ی موسلمانان ژیر بیربکه وه، چۆن به کری گپراوو ماستا وچیه کانی فیرعه ون، ته نه ها خوا په رستی یان به فه سادی بلاو گردنه وه داده نا له زه ویدا.

✽ وه ههروه ها فیرعه ون ده بو ت موسا دینه که تان ده گۆریت و فه سادی بلاو ده کاته وه له ولاتدا:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ (غافر: ٢٦).

واته: لیم گه رپن با موسا بکوژم. با ته ویش بانگی په ره ورد گاره که ی بکات دیفاعی لی بکات؛ (چونکه من ده ترسم موسا دینه که تان بگۆریت و فه سادی بلاو بکاته وه له زه ی و ولاتدا!!).

(سبحان الله) ئاوا بوهتانی فه سادی بلاو گردنه وه له زه ویدا به پیغه مبه رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) بکریت، ته دی ده بی به ئیمه ی شوین که وته ی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) چی بووتریت!.

وه ئایا فیرعه ون دینی تازه ی شیرک و کوفری بۆ خه لکی هیئاوو؟، یاخود موسی؛ که نو ی که ره وه و زیندوو که ره وه ی دینی ته نه ها خوا په رستی و ئیسلامه تی بوو!.

✽ ✽ ✽ وه موشریکه کان ده یان وت: محمد دینیکی تازه ی هیئاوه له خو یه وه دروستی کردوه په ره ورد گاریش فه رموی: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنْ الرُّسُلِ﴾ (الأحزاب: ٩).

واته: من یه که م پیغه مبه ر نیم بۆ خه لکی، وه دینی من تازه نیه و داهینراو نیه به لکو درێژه پیده ری دینی پیغه مبه رانی (عليهم الصلاة والسلام) پیشووه. وه ده یان وت:

﴿أَجْعَلِ اللَّهُ لِلْإِنْسَانِ مِنْ دِينِهِ أَحَدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ... مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ﴾ (ص: ٥-٧).

واته: ئەوێ محمد هه‌موو په‌رستاره‌کانی وه‌لاناو و ته‌نها یه‌ك په‌رستاره‌و به‌ حه‌ق ده‌زانیت. وه‌ لای وایه‌ كه‌ ته‌نها (الله) شایسته‌ی هاوار لی‌كردن و داوا لی‌كردنه‌؟ به‌راستی ئەو بانگه‌وازیه‌ی محمد شتیکی عه‌جیب و سه‌یره‌!! ئیمه‌ شتی وامن نه‌یستوه‌ له‌ پیشینه‌ی خو‌مان. ئەو دیاره‌ محمد مه‌به‌ستی زه‌عامه‌ت و دونیای هه‌یه‌ به‌م دینه‌ تازه‌یه‌ی كه‌ ده‌لیت: ته‌نها (الله) په‌رستاری راسته‌و غه‌یری ئەو هاوارو په‌رستیان بۆ ناكریت!!

براونه‌ برای موسلمان: ته‌مڕۆش به‌هه‌مان شیوه‌، به‌ شوین كه‌وتوانی محمد ﷺ ده‌لین مه‌به‌ستتان حیزبایه‌تی‌یه‌و^(۱)، به‌ كرێ گیرای ده‌روه‌ن و، دینیکی سه‌یرو تازاته‌تان هه‌ناوه‌، كه‌ باوك و باپیرانمان له‌سه‌ر ئەو دینه‌ نه‌بوون!! به‌لام ته‌گه‌ر قورئان حاكم بیت له‌ نیوانماندا، ده‌رده‌كه‌وت كه‌ ئایا ئیمه‌ی ته‌هلی سونه‌ت، شوین كه‌وتوانی پیغه‌مبه‌رو ﷺ موسلمانانی پیشین، دینمان تازه‌یه‌و داهه‌ناره‌، یان ته‌وانه‌ی كه‌ هاوار ده‌كه‌نه‌ غه‌یری خوا، شه‌خس په‌رستی ده‌كه‌ن و، شه‌ریك بۆ خوا بریار ده‌ده‌ن!!

زیاتر له‌ ده‌یان ئایه‌تی قورئانی، به‌ ئاشكراو روونی باس له‌وه‌ ده‌كات كه‌: هاوار كردنه‌ غه‌یری خوا شه‌ریكه‌و ناشه‌رعی‌یه‌. به‌لام ته‌نها نیو ئایه‌تیش نالیت هاوار بكه‌نه‌ پیغه‌مبه‌ران (علیهم الصلاه والسلام) و پیاوچاكان.

جا هه‌ندیك له‌و ئایه‌تانه‌ی كه‌ هاوار كردنه‌ غه‌یری خوا به‌ شه‌ریك داده‌نین باس ده‌كه‌ین.

وه‌ ته‌گه‌ر گوێز په‌رست و نه‌قامه‌كانیش راست ده‌كه‌ن، با ته‌نها «انیو» ئایه‌ت به‌په‌ننه‌وه‌ كه‌ به‌ ئاشكراو روونی بی‌ لادان و مانا گوێزین به‌لگه‌ بیت له‌سه‌ر شه‌رعیه‌تی هاوار كردنه‌ پیاوچاكان!!

وه‌ پێیان ده‌لین:

﴿إِلَهُ مَعَ اللَّهِ؟ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (النمل: ۶۴).

﴿فَاتُوا بِكُتُبِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (الصافات: ۱۵۷).

چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی قورئانی له‌سه‌ر

به‌ شه‌ریك دانانی هاوار كردنه‌ غه‌یری خوا

۱. خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَنْ يُدْعِ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (المومن: ۱۱۷).

واته: هه‌ر كه‌سێك له‌ گه‌ل خوا هاوار بكاته‌ په‌رستاریکی تر؛ كه‌هیچ به‌لگه‌یه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه‌ له‌سه‌ر ئەم هاوار كردنه‌ ، ئەوا ئەو كه‌سه‌ی كه‌ له‌ گه‌ل خوا هاواری كرده‌ كه‌سانی ته‌ریش هه‌سابه‌كه‌ی لای خوا‌یه‌ و خو‌ی موخاسه‌به‌ی ده‌كات ، وه‌ هه‌سابه‌كه‌یشی ته‌وه‌یه‌ كه‌ سه‌رفراز نا‌ییت چونكه‌ كافره‌. وه‌ كه‌ رزگار و سه‌رفرازی نه‌بوو ئەوا به‌ هه‌لاك چووه‌ و جیگای دۆزه‌خه‌ به‌ به‌رده‌وامی ، په‌نا به‌ خوا.

(۱) له‌ راستیشدا ته‌هلی سونه‌ت، شوین كه‌وتوانی پیغه‌مبه‌رو ﷺ موسلمانانی پیشین، دوورن له‌ حیزبایه‌تی و ئه‌نكاریشی لی‌ ده‌كه‌ن!

(١) تفسير ((أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن)).

دهسه لات دهزان له ئاستی خواو له خوا دهترسن و خه می خویانه. وه هیج کاتیك پیغه مبهرا (علیهم الصلاه والسلام) و پیاوچاكان خویان به واسیته دانه ناوه له نیوان خواو بهنده کانی: ئیستاش فرموو به وردی بیربکه ره وه له مانای ئه م ئایه تانه ی خواره وه تا راستی هه موو باسه کانت بۆ ده رکه ویت تیا ئاندا:

٥- ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ أَمْواتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ (النحل: ٢٠، ٢١).

واته: ئه وانه ی هاواریان ده که نی هیج شتیك دروست ناکه ن به لکو خویان دروست ده کرین. وه مردون و زیندوو نین وه هه ستیش ناکه ن که ی زیندوو ده کرینه وه !! که واته چۆن ده بی هاواریان بکریتی؟! که ئه وه حالیان بیی؟!.

٦- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أُمِّلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (الأعراف: ١٩٤).

واته: (ئه وانه ی ئیوه ده یان په رستن و هاواریان ده که نی جگه له (الله)، به نده ن وه کو ئیوه ...). جا که وابوو چۆن ده بیی هاوار بکه نه به نده وه به ندایه تی بۆ بکه ن؟!.

٧- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَتُنَبِّئُ بَكُوفٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ. وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ (الأحزاب: ٤-٦).

واته: ئه ی محمد، به موشریکه کان بفرموو: ئه ری خه به رم ده نی، ئه وانه ی ئیوه هاواریان ده که نی و ده یان په رستن جگه له (الله) نیشانم ده ن، چیان دروست کردوو له زه ویدا؟! یان شه را که تیان هه یه له گه ل خوا له دروست کردنی تاسمان؟!، ئه گه ر پاست ده که ن کیتاییکی ئاسمانیم بۆ به یتن که له پیش قورئان هاتییت یان له و عیلمه ی لاتانه به لگه یه کم بۆ به یتنه وه له سه ر ئه و واسیته دانان و هاوار کردنه و، شه ریک بۆ دانانی.

بیگومان هیج وه لامیان پی نیه و بی به لگه و ده لیلن چونکه په رستراوه کانیان خویان دروست کراون نه ک دروستکه ر بن وه هیج کیتاییکی ئاسمانیش رپگی نه داوه به هاوار کردنه غه یری خواو په رستنی غه یری ئه و. وه ئه و واسیته دانان و، غه یری خوا په رستنه دینیکی داهیتراوی موشریکه کانه، نه ک دینی دیرینی پیغه مبهرا (علیهم الصلاه والسلام) و موسلمانانی پیشوو بیی. بۆیه په روه ردگار خوی حوکی به سه ر ئه و دینه ی موشریکه کان دا، له شیوه ی پرسیار ئاشکرای کرد که هیج که سیك گومرتر نیه له و که سه ی که هاوار ده کاته غه یری خوا له حاله تییدا که ئه و هاوار لییکراوه هیج وه لامیکی ناداته وه تا رۆژی قیامه ت. وه نه ک ته نه ا وه لام نه دانه وه بیی، به لکو هه ر بی ئاگاشن له و هاوار لییکردنه ی موشریکه کان چونکه یان غایین وه یان مردوون وه یان به ردوو دارو بت و سه نه من. وه که رۆژی کو کردنه وه ی خه لکیش هات (یوم الحشر) له رۆژی قیامه ت له و رۆژده ا هاوار لییکراوه کان ده بن به دوژمنی هاوار که ره کان و ده لین خوایه به بی فرمانی ئیمه، ئیمه یان دانه وه به شه ریک بۆ تۆ، ئیمه به رین لییان و دوژمنیانین چونکه ئه وانه هاوبه ش په یدا که ر بوون و ئیمه ش ته نه ا توژمان ده په رست، وه هه روه ها بی باوه رو نارازین به و عیباده ت و هاوار کردنه ی بۆ ئیمه یان کردوو له دنیا: ﴿وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ که واته هاوار کردنه غه یری خوا عیباده ت کردنیه تی. وه له و ئایه تانه دا ده رکه وت که پیغه مبهرا (علیهم الصلاه والسلام) و پیاوچاكان رۆژی قیامه ت ده بن به دوژمنی ئه وانه ی له دنیا هاواریان ده که نی. وه شه فاعه تیان بۆ ناکه ن!!.

۸- ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ فِطِيرٍ. إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَا يُسْمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ وَلَا يُتَبَّكُ مِنْ خَيْرٍ﴾ (فاطر: ۱۴، ۱۳)

واته: ئەو (الله) یه پەرستراو پەروردگارتانه، که مولک هه مووی به دهست نهوه. به لām ئەوانه ی که ئیوه دهیان پەرستن و هاواریان ده که نێ جگه له (الله) هیهچ مولکیان نیه به ئەندازه ی توێکله ته نه که سپیه که ی دهوړی ناوکه خورماش، وه ناش بیست چونه که یان بێ گیانن، وه یان گیان له بهر یکی غاییب و نا مه وجودن، وه یان مردوون و له ناو گۆرن و ژیا نی دنیایان نه ماوه. وه ئە گهر واش دابنێن ده بیستن هه ر ناتوانن وه لامتان به نه وه چونکه ده سه لاتیان نیه و بێ توانان له هیئانی سوودو لادانی زیان بو خوشیان نه که هه ر بو غه یری خو یان !! که واته یه کێک نه مولکی هه بیست وه نه بیستیست وه نه توانای وه لām دانه و ی هه بیست چۆن هاواری بکریستی سه ره به خو، یان بکری به واسیته لای خوا ! وه هیهچ له و پەرستراوانه ش که هاواریان ده که نێ جگه له خوا وهک پیغه مبه ران (علیهم الصلاه والسلام) و پیاوچاکان و فریشته کان رازی نین به وه که هاواریان بکه نێ و بیان که ن به شهریک بو خوا، بۆیه رۆژی قیامهت به راتهت ده که ن له وه ی که ئەوانتان دانا بو به شهریک بو خوا:

﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَا يُسْمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ﴾ (فاطر: ۱۴).

که واته ﴿ هاوار کردنه غه یری خوا شیرکه ﴾ وه که له م ئایه ته دا ده رکوت.

به لām به داخه وه نه فامه کان هه ر به چاکی داده نین و باوه ر به و خه به ره ی خوا نا که ن و ده لێن: پیاوچاک هه ر ده بیستیست ئە گهر غاییب یا مردووش بیست. وه له وه ش زیاتر ده شتوانیست ئیستا شه فاعه تمان بو بکات لای خوا وه لامیشتان بداته وه !! جا ئایا که سیك تو سقالتی عیلم وعه قلی هه بیست دوا ی بیستنی ئەم ئایه تانه جار یکی تر هاوار ده کاته غه یری خوا، یان ده لێت دروسته هاواریان بکریستی؟!.

به لām به داخه وه نه فام و بێ ئاگیان نا که رپته وه بۆلای سه رچاوه ی ئیسلامه تی که قورئان و هه دیسه و ناچه خزمه تیان بو تیگه یشتن لیبیان (تدبر) و ئیش کردن پیبیان. به لکو به شیان له قورئان خویندن ته نها بو مردووانه له سه ر ته عزیه، نه که بو زیندووه کان. وه ئە گهر بیست و له کتابی نوسه ریکی باوه ر پیکراوی خو یاندا نوسرایست دروسته هاوار بکریته پیاوچاکان، ئەوه باوه ر به و ده که ن، به لām باوه ر به که لامی خوا نا که ن، وه قورئان و هه دیس ده خه نه پشت گو ی و، مانای ئایه ته کانی ده گورن و ته حریفی ده که ن به ناوی ته فسیرو لیکدانه وه ته ئویل و مه جاز. وه چه ندان شو به هه دیهنه وه، بو رت کردنه وه ی مانای زاهیری ئەم ئایه ته قورئانیانه.

﴿والحمد لله رب العالمین﴾